

Parter i hovedsagen

Sagsøger, appellat og revisionsappellant: Norbert Häring

Sagsøgt, appellindstævnt og revisionsindstævnt: Hessischer Rundfunk

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er den enekompetence, som Unionen i henhold til artikel 2, stk. 1, TEUF sammenholdt med artikel 3, stk. 1, litra c), TEUF har på området for den monetære politik for de medlemsstater, der har euroen som valuta, til hinder for en af disse medlemsstaters retsakt, hvorved der fastsættes en forpligtelse for medlemsstatens offentlige organer til at modtage eurosedler ved opfyldelsen af pengeforpligtelser, der pålægges af det offentlige?
- 2) Indeholder den status som lovligt betalingsmiddel, der er fastsat for pengesedler denomineret i euro i artikel 128, stk. 1, tredje punktum, TEUF, artikel 16, stk. 1, tredje punktum, i protokol (nr. 4) om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank samt artikel 10, andet punktum, i Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelse af euroen ⁽¹⁾ et forbud for en medlemsstats offentlige organer mod at afvise opfyldelse af en pengeforpligtelse, der pålægges af det offentlige, med sådanne pengesedler, eller levner EU-retten mulighed for ordninger, der udelukker en betaling med eurosedler for så vidt angår visse pengeforpligtelser, der pålægges af det offentlige?
- 3) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende og det andet spørgsmål benægtende:

Kan en retsakt, som er udstedt af en medlemsstat, der har euroen som valuta, inden for området for Unionens enekompetence med hensyn til den monetære politik, anvendes i det omfang og så længe Unionen ikke har gjort brug af sin kompetence?

⁽¹⁾ EFT 1998, L 139, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel București (Rumænien) den 29. maj 2019 —
Cabinet de avocat UR mod Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice București m.fl.**

(Sag C-424/19)

(2019/C 288/36)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel București

Parter i hovedsagen

Sagsøger i første instans, nu appellat: Cabinet de avocat UR

Sagsøgte i første instans, nu indstævnte: Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ og NK

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Omfatter begrebet »afgiftspligtig person« ved anvendelse af artikel 9, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF⁽¹⁾ (om det fælles merværdiafgiftssystem) også enhver, der udøver advokaterhvervet?
- 2) Er det i medfør af princippet om EU-rettens forrang muligt i en senere sag at fravige retskraften af en endelig retsafgørelse, hvori det ved anvendelse og fortolkning af de nationale bestemmelser om merværdiafgift i det væsentlige er blevet fastslået, at en advokat ikke leverer varer, ikke udøver økonomisk virksomhed og ikke indgår tjenesteydelsesaftaler, men aftaler om juridisk bistand?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sofiyski rayonen sad (Bulgarien) den 4. juni 2019 — Forsikringsaktieselskabet »Bulstrad Vienna Insurance Group« AD mod Forsikringselskabet »Olympic«

(Sag C-427/19)

(2019/C 288/37)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Sofiyski rayonen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Forsikringsaktieselskabet »Bulstrad Vienna Insurance Group« AD

Sagsøgt: Forsikringselskabet »Olympic«

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal det ved fortolkningen af artikel 630 i Kodeks za zastrahovaneto (forsikringsloven) i lyset af artikel 274 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF⁽¹⁾ af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) lægges til grund, at en afgørelse fra en myndighed i en medlemsstat om at inddrage en forsikringsvirksomheds tilladelse og udpege en foreløbig likvidator for virksomheden, uden at den retslige likvidationsbehandling er indledt, udgør en »afgørelse om at indlede likvidation«?
- 2) Når lovgivningen i den medlemsstat, hvor en forsikringsvirksomhed, hvis tilladelse er blevet inddraget og for hvilken der er udpeget en foreløbig likvidator, har sit hjemsted, fastsætter, at alle retssager mod dette selskab skal udsættes i tilfælde af udpegelse af en foreløbig likvidator, skal disse bestemmelser da anvendes af de andre medlemsstater som omhandlet i artikel 274 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) også i tilfælde, hvor dette ikke er udtrykkeligt fastsat i deres nationale ret?

⁽¹⁾ EUT 2009, L 355, s. 1.